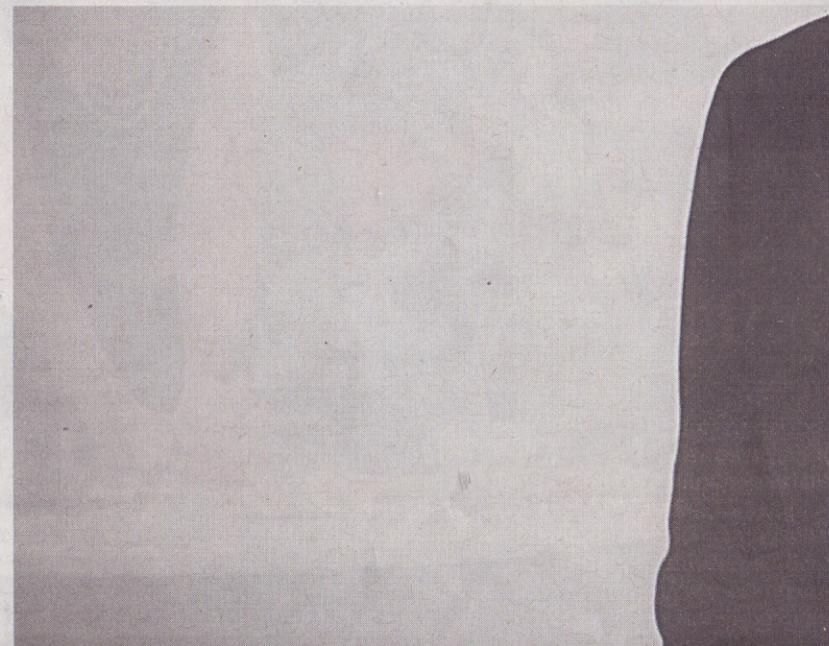

Η πρώτη ανάμνηση που έχω είναι οι τελευταίες ανάσες της μάνας μου

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ
ΣΤΗΝ ΕΛΕΝΗ ΓΚΙΚΑ

Aκολουθώντας τη λογοτεχνία κατά Μάρκες ότι «πν ιστορία μας και πν ιστορία της οικογένειάς μας γράφουμε αιώνια», ο Μοχέντ Αλτράντ, που διαθέτει και μιαν εξωτική, υπερβατική, σχεδόν παραμυθένια ζωή, αποδεικνύει και κάτι απείρως σπουδαιότερο: ότι τελικά δεν υπάρχει υποθηκυμένη, δεδικασμένη ζωή. Γάλλος, συριακής καταγωγής, υπήρξε το παιδάκι που γεννήθηκε σε μια σκηνή Βεδουίνων, χωρίς να καταγραφεί η ακριβής ημερομηνία της γέννησής του. Ενδεχομένως αυτό το «άνευ αρχής» διεύρυνε τόσο πολύ τον ορίζοντά του, όπως και το αχανές της οικείας ερήμου, ώστε να φτάσει έως την άλλη άκρη του πεπρωμένου και της Γης. Η μυστική του -φανερή πια- συνταγή, το ότι δεν αρκέστηκε στην ίδη σκληρή στην έρημο ζωή του.

Διανύοντας χιλιόμετρα κατόρθωσε -διαβάζοντας και δουλεύοντας ακατάπαυστα να σπουδάσει μπχανικός με υποτροφία στο Μονπελιέ της Γαλλίας και να λάβει το διδακτορικό του στην επιστήμη των υπολογιστών. Ξεκίνησε ως μετανάστης, για να δημιουργήσει στη συνέχεια έναν επιχειρηματικό κολοσσό στον τομέα των κατασκευών και να ανακυρυχθεί σε έναν από τους καλύτερους επιχειρηματίες στον κόσμο.

Μια ζωή σαν μυθιστόρημα

«Ο Γαλλοσύρος Μοχέντ Αλτράντ δεν είναι απλώς ακόμη ένας αυτοδημιούργητος διεσκατομμυριόχος στη λίστα του Φορμπς. Είναι η επιπομπή του φωτού, ανήμπορου και χωρίς μέλλον μωρού που γεννήθηκε στην έρημο κι όμως κατέκτησε τον κόσμο. Μοναδικό του όπλο η δίψα για μόρφωση. Η εκπαίδευση που ήρθε κάτω από σκληρές και απάνθρωπες συνθήκες τον οδήγησε στην καταξίωση και την κορυφή!» έχει γραφτεί επανειλημμένα γι' αυτόν.

Παρ' ότι σήμερα δεν γνωρίζει την πλοκία του -δεν υπάρχει κανένα επίσημο έγγραφο που να καταγράφει την πημέρα που γεννήθηκε σε μια σκονή φυλής Βεδουίνων που περιπλανιούνταν στην έρημο της Συρίας-, για να μπορούν να γιορτάζουν τα γενέθλιά του, τα 5 παιδιά του αποφάσισαν να ορίσουν την 9η Μαρτίου και όσον αφορά τη χρονιά της γέννησής του επέλεξαν το 1948.

Ο Αλτράντ, που δεν μιλούσε γαλλικά

και ως μετανάστης σε μια ξένη χώρα δεν ήξερε κανέναν, σήμερα είναι γνωστός σε όλο τον κόσμο, κατορθώνοντας να δημιουργήσει την εταιρεία του Altrad Group, πώς προμηθεύει σκαλωσιές και πολύτιμο εργαλείο για κάθε είδους κατασκευές, και να τη μετατρέψει σ' έναν κολοσσό, με τα έσοδα να ξεπερνούν το 1 δισ. ευρώ. Άλλα ο Μοχέντ Αλτράντ έγινε και το πιο γνωστό και αγαπητό όνομα στο Μονπελιέ από τη στιγμή που αγόρασε την τοπική ομάδα ράγκμπι το 2011.

Με αιφρορή την έκδοση του βιβλίου του «Μπανταουί, ένα παιδί από την έρημο» από τις εκδόσεις Καλέντη, σε μετάφραση Τίνας Πλυτά, θα έρθει στη χώρα μας για να παρουσιάσει το βιβλίο του αύριο στις 7.00 μ.μ., στο Αρμφιθέατρο του Μητροπολιτικού Κολλεγίου στο Μαρούσι. Για το βιβλίο θα μιλήσουν ο Μοχέντ Αλτράντ, ο Δημοσθένης Δαββέτας, καθηγητής Φιλοσοφίας της Τέ-

χνης, συγγραφέας και εικαστικός, ο Νικόλαος Κούκης, φιλόλογος-ιστορικός και διευθυντής Λυκείου των Εκπαιδευτηρίων Δούκα, ο Ιωάννης Σκάλκος, δημοσιογράφος, και ο Κέλλυ Ιωαννίδου - Καλέντη, εκδότρια.

Εν τω μεταξύ, όμως, ο «Φιλελεύθερος» επικοινώνησε κατ' αποκλειστικότητα μαζί του και ο μυθικός πα Μοχέντ Αλτράντ μας αποκάλυψε της-ζωής-του-τα-μυστικά-και-τα-βασικά.

Για την ιστορία και μόνο -εξάλλου, τα εξομολογείται στο αυτοβιογραφικό βιβλίο του ενηλικίωσης «Μπανταουί, ένα παιδί από την έρημο»- στην τρυφερή πλοκία των τεσσάρων ετών έχασε τη μητέρα του από μια σοβαρή ασθένεια. Ο ίδιος ήταν αποτέλεσμα βιασμού της μητέρας από τον βίαιο πατέρα του, που ήταν αρχηγός της φυλής. Από τότε τον αποκήρυξε, ενώ τον μίσησε όταν πέθανε και ο αγαπημένος του αδελφός.

Η λογοτεχνία μαζί με τη φιλοσοφία διαμόρφωσαν τη δραστηριότητά μου στην οικονομία. Αυτό είναι κάτι που δεν το ξεχνώ, ποτέ

Η δυσκολία δεν έγκειται στο να πράξεις, αλλά στο να τολμήσεις να πράξεις. Το λέω και θα το λέω και το έχω ξαναπεί

ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η Ελλάδα είναι το λίκνο του πολιτισμού

Tο νέο βιβλίο του Μοχέντ Αλτράντ, «Μπανταουί, ένα παιδί από την έρημο» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Καλέντης σε μετάφραση της Τίνας Πλυτά.

Ο Μαγιούφ είναι Μπανταουί, ένας Βεδουίνος της έρημου. Με τόλμη και θέληση, θα εναντιώθει στη μοίρα της φυλής του, θα πάει στο σχολείο και θα διακριθεί. Μακριά από την πατρίδα του, σε μιαν

άλλη χώρα, θα εκπληρώσει το όνειρό του για μια διαφορετική ζωή, ώσπου το ποτάμι της μνήμης θα τον γυρίσει πίσω... Βασισμένο στη ζωή του ιδρυτή του Ομίλου Αλτράντ, Μοχέντ Αλτράντ, ο οποίος γεννήθηκε σε μια σκηνή Βεδουίνων, το βιβλίο «Μπανταουί - Ένα παιδί από την έρημο» (Badawi) τιμήθηκε το 2003 με το βραβείο Plum' Adely και προτείνεται ως ανάγνωσμα στα σχολεία της Γαλλίας και της Αγγλίας.

Γραμμένο τριτοπρόσωπα, «με τον Μαγιούφ (τον ήρωα του βιβλίου) ο Μοχέντ Αλτράντ επιστρέφει στα πρώτα κεφάλαια της ζωής του και βυθίζεται στην άμμο των αναμνήσεων» όπως έχει γραφτεί.

**Είναι η πρώτη φορά που
έρχεστε στην Ελλάδα;
Φαντάζομαι πόσο ασπί-
μαντη θα σας φαίνεται
η κρίση μας...**

Έχω έρθει αρκετές φορές

σαν τουρίστας, είμαι πολύ ευτυχισμένος που σας βλέπω, χαίρομαι να κάνω φίλους, αισθάνομαι αιώνια υποχρεωμένος στην Κέλλυ για την πρόσκλησή της (Κέλλη Ιωαννίδου - Καλέντη, η εκδότριά του στα ελληνικά). Ασφαλώς είναι υπέροχη χώρα, παρά τα κάποια οικονομικά προβλήματα. Και δεν θα πρέπει ποτέ να ξεχνάμε ότι η Ελλάδα είναι το λίκνο του πολιτισμού, όλα άρχισαν από εδώ.

λίγο αργότερα άρχισε να σπουδάζει φυσική και μαθηματικά στο πανεπιστήμιο. Στις αρχές της δεκαετίας του '70 μετακόμισε στο Παρίσι όπου έκανε διδακτορικό στην πληροφορική και εκεί γνώρισε και τη μέλλουσα γυναίκα του που σπούδαζε στο ίδιο πανεπιστήμιο. Πέρασε τέσσερα χρόνια στο Αμπου Ντάμπι, όπου εργαζόταν για την εθνική εταιρεία πετρελαίου, έφτιαξε και πούλησε εταιρεία πλεκτρονικών υπολογιστών και κατάφερε να βάλει στην άκρη 600.000 δολάρια. Το 1985 στο Παρίσι ένας γείτονας των ρώτησε

ενός καταντροπαομένου παιδιού.

**Τις καλύτερες ιστορίες, πιστεύετε, πως
τις γράφει η ζωή;**

Εφόσον αντές ήταν και θα παραμείνουν η γέννηση ενός παιδιού, η απώλεια ενός αγαπητού προσώπου και το οδυνηρό τέλος μιας

**Μικρός ανατράφηκε
από τη γιαγιά του
σε μια σκηνή στην έρημο
να περιπλανιέται με
τη φυλή και να προσέχει
τα αιγοπρόβατα και τις
καμπήλες. Η γιαγιά του
αρνήθηκε να τον αφίσει
να πάει στο σχολείο.
Ωστόσο, εκείνος την**

**Υπάρχει κλειδί για την
επιτυχία;**
Δύσκολο να το πει, πάντως είμαι πεποιημένος ότι μπορείς να επτρέψεις το πεπρωμένο.

**Τι θα συμβουλεύατε
σύμμερα σε ένα νέο παιδί;**
Να κοιτάζει ψηλότερα, αλλά επίσης και να εμπνέεται από τη

**Ο Μοχέντ Αλτράντ παρουσιάζει
αύριο το βιβλίό του, «Μπανταουί,
ένα παιδί από την έρημο»
στο Αμφιθέατρο του
Μητροπολιτικού Κολλεγίου
στο Μαρούσι, στις 7.00 μ.μ.,**

Ο Μοχέντ Αλτράντ έχει να πάει στη Συρία από το 1972, όταν αποφάσισε να επισκεφθεί τον αποξενωμένο πατέρα του για μία και μόνο φορά. Μικρός ανατράφηκε από τη γιαγιά του σε μια σκνή στην έρημο να περιπλανιέται με τη φυλή και να προσέχει τα αιγοπρόβατα και τις καμήλες. Η γιαγιά του αρνήθηκε να τον αφήσει να πάει στο σχολείο, επιμένοντας ότι οι βοσκοί δεν είχαν καμία σχέση με τα βιβλία. Ωστόσο, εκείνος την αψήφησε και πήγαινε κάθε μέρα περπατώντας χιλιόμετρα ξυπόλυτος στους αμμόλοφους για να φτάσει.

Εφηβος πήγε να ζήσει με συγγενείς σε πόλη της Συρίας, κατάφερε να πάρει το απολυτήριό του αποφοιτώντας πρώτος και κέρδισε μια υποτροφία για σπουδές στη Γαλλία. Το 1969 έφτασε στο Μονπελιέ όπου δέχτηκε ρατοιστικές επιθέσεις. Χρειάστηκε μερικούς μήνες για να μάθει τη γλώσσα και

αν ήθελε να αποκτήσει μια χρεοκοπημένη εταιρεία που κατασκεύαζε σκαλωσίες. Παρ' όλο που δεν είχε ιδέα γι' αυτόν τον κλάδο, αποφάσισε να αγοράσει την επιχείρηση μαζί με έναν Βρετανό φίλο του.

Σε 25 χρόνια, ο Μοχέντ Αλτράντ πραγματοποίησε πάνω από εξήντα εξαγορές και συγχωνεύσεις, με αποτέλεσμα η εταιρεία του να δραστηριοποιείται πα σε περισσότερες από 100 χώρες. Στον ελεύθερο χρόνο του γράφει μυθιστορήματα για να μην ξεχάσει τα μεγάλα δώρα που του παρέιχε η ίδια η ζωή και ίδη έχει εκδώσει τα πέντε πρώτα, ενώ στο σακάκι του έχει πάντα την κόκκινη καρφίτσα που του απένειπε ο Γάλλος πρόεδρος το 2005 με το σύμβολο της Λεγεώνας της Τιμής.

«Ο Μοχέντ Αλτράντ απέδειξε ότι ο άνθρωπος μπορεί όταν θέλει και προσπαθεί να αλλάξει τη μοίρα που του επιφύλασσαν κάποιοι. Να πετύχει το ακατόρθωτο με μόνο του όπλο τη θέληση». Άλλα ας επανέλθουμε σε όλα τούτα τα βασικά και καθοριστικά:

Ποια σίναι η πρώτη εικόνα ζωής που θυμάστε;

Η σκνή του θανάτου της μάνας μου και οι τελευταίες της αναπνοές.

Η πρώτη εικόνα σας από την πρώτη μέρα στο σχολείο;

Τα παιδιά στο πρασύλιο που τραγουδούν τον εθνικό ύμνο. Ο πίνακας που πήταν κρεμασμένος στον τοίχο από ένα καρφί. Στα δεξιά του πίνακα ένας άνθρωπος με αυστηρό ύφος έσειε μια μακριά βέργα, χτυπώντας τα δάχτυλα

το συντίρο τελος μιας ερωτικής σχέσης.

Παντού μπορεί να φτάσει ο άνθρωπος; Είναι τόσο μεγάλη η ελευθερία που διαθέτουμε; Και γιατί τη φορόμαστε τόσο πολύ;

Η δυσκολία δεν έγκειται στο να πράξεις, αλλά στο να τολμήσεις να πράξεις. Το λέω και θα το λέω και το έχω ξαναπει.

Εκείτε επιτύχει τα πάντα, φτάσατε στο ύψιστο σημείο, η ενασχόλησή σας με τη λογοτεχνία γιατί;

Η λογοτεχνία μαζί με τη φιλοσοφία διαμόρφωσαν τη δραστηριότητά μου στην οικονομία. Αυτό είναι κάτι που δεν το ξενώ, ποτέ.

Τι μας δίνει η τέχνη που δεν μας δίνει η ίδια η ζωή;

Η τέχνη ομορφαίνει τα πράγματα της ζωής σε τέτοιο σημείο, ώστε μπορούμε να μιλάμε για ομορφιά ακόμα και στην οικονομία.

Το αντικείμενο των βιβλίων σας είναι η ίδια σας η ζωή; Μας κάνετε ήδη ένα σπουδαίο δώρο, μας διαβεβαιώσατε πως δεν υπάρχει δεσμικασμένη, υποθικευμένη ζωή... Σήμερα τι αναζητάτε γράφοντας;

Το βάθος των ανθρωπίνων όντων, πάντα. Αναζητήστε το κι εσείς. Το βάθος της ανθρώπινης ψυχής.

Ωστόσο, εκείνος την αψήφησε και πήγαινε κάθε μέρα περπατώντας χιλιόμετρα ξυπόλυτος στους αμμόλοφους για να φτάσει

va εμπνέεται από τη ζωή των άλλων. Χωρίς να σημαίνει, παρ' όλα αυτά, ότι μπορεί να κάνει και τη ζωή του πιο άνετη.

Τι σας λένε συνήθως όταν σας συναντούν οι έφηβοι αναγνώστες σας στα σχολεία;

Η πιο μεγάλη περηφάνια μου είναι να βλέπω να μελετούν το βιβλίο μου μαθητές στα σχολεία. Κι έπειτα είναι η λάμψη στα μάτια των πιτορίκων στα προάστια, όταν τους εξηγών πόσο εκπληκτική μπχανή επιτυχίας είναι το σχολείο.

Ποιο είναι το βασικό χαρακτηριστικό του καλού, ικανού επιχειρηματία;

Καλός επιχειρηματίας είναι αυτός που είναι ικανός να μετατρέψει μια προσωπική φιλοδοξία σε ένα κοινό πεπρωμένο. Στο κοινό καλό.

Του καλού, σημαντικού συγγραφέα;

Καλός συγγραφέας είναι αυτός που έχει την ικανότητα να αφίνει μοναδικά ίχνη. Την προσωπική του σφραγίδα.

Και μια ερώτηση καθαρά πρακτική: υπάρχουν τεχνικές ζωής για τις στιγμές που μας γονατίζει η αβεβαιότητα, ο καθημερινός μόχθος, οι αναποδιές;

Na εξαντλείς τις αντοχές σου. Είναι η μοναδική συμβουλή-πρακτική.